भ्रूभङ्गमित्यादि। शक्ररिपुर्द्दशाननः विभीषणवचनात् क्रुद्धः १२ सर्गः
भ्रूभङ्गं भ्रुकुटिमाधाय आबध्य धैर्य्यं विहाय त्यक्त्वा भीषणरुक्ष ज०म०
चक्षुः भयानकपरुषचक्षुः उदग्रः उन्नामितदेहः स्वं प्रभावं
विक्रमं स्फावयन् वर्द्धयन् स्फायोवइति णौ वत्वं विभीषणं जगाद
गिरं वाचं उग्रपदां सुप्तिङन्तानां स्वरूपतोऽर्थतश्च परुषत्वात्
॥ ७६ ॥

भ्रूभङ्गमित्यादि। एवं विभीषणवचनात् कोपेन भ्रूभङ्गं भ्रुकुटीं भ०
आधाय आबध्य धैर्य्यं विहाय त्यक्त्वा शक्ररिपूरावणः प्रभावं
स्वकीयं विक्रमं स्फावयन् वर्द्धयन् विभीषणं गिरं वाचं जगाद
कीदृशं भीषणं भयानकं रुक्षं परुषं चक्षुर्यस्य तादृशउदग्रउन्न
मितदेहः गिरं कीदृशीं उग्रपदां स्वरूपतोऽर्थतश्च कठोरत्वात्
उग्राणि पदानि यत्र स्फायीङसंवृद्धौ पातिस्फायोरिति वङ्
॥ ७६ ॥

शिला तरिष्यत्युदके न पर्णं ध्वान्तं रवेः स्यंत्स्यति
वह्निरिन्दोः। जेता परोऽहं युधि जेष्यमाणस्तुल्यानि
मन्यस्व पुलस्त्यनप्तः ॥ ७७ ॥

शिलेत्यादि। उदके शिला तरिष्यति न पुनः पर्णं रवेः सूर्य्यात् ज०म०
ध्वान्तमन्धकारं स्यंत्स्यति स्रविष्यति स्यन्दूप्रस्रवणे इत्यस्मात् न
वृद्भ्यश्चतुर्भ्यइतीट न भवति खरिचेति चत्वं तथा वह्निरिन्दोः स्यं